

BINNENLANDS BESTUUR

EEN BERMMONUMENT, BIJ WIJZE VAN SPREKEN

Geerten Boogaard 07 feb 2020 Reageer

Met drie waren wij. Basisschoolvrienden voor het leven. Tot één van ons vorig jaar de dood vond in het verkeer. Hij is in Zuid-Limburg vanaf de N598 zijn dood tegemoet gedraaid op de N278, omdat hij bus 350 over het hoofd moet hebben gezien. De chauffeur deed niets verkeerd en is dus zelf ook slachtoffer. Net als onze vriend. In de media heette hij een 38-jarige vader van een gezin met jonge kinderen uit Deventer. Voor ons was hij een vriend.

Zijn laatste T-splitsing is een onoverzichtelijke *black spot*. De N598 is zelfs de gevaarlijkste weg van Limburg, becijferde RTL in 2018. Slechts 4,9 kilometer lang en volgens Google Maps doe je er met de auto vijf minuten over. Maar gedurende die vijf minuten loop je drie keer meer dan normaal kans op een ernstig ongeluk.

Bestuurlijk heet dit dossier al meer dan vijftien jaar de ‘reconstructie van de N598’. Het zit vol plannen. Inpassing van zoiets in verschillende gemeenten en half over de grens met België is nogal ingewikkeld. De provincie Limburg heeft zelfs een website aan het wegenproject gewijd. Daar kun je je abonneren op de digitale Nieuwsbrief N598 De Hut-De Plank. En er is een bezwaarde.

Een akkerbouwer vindt dat hij tekort komt en dat het geplande fietspad weer nieuwe verkeersonveilige situaties gaat opleveren. Dat laatste trok de aandacht van de Staten, die in november 2016 pas toestemming wilden geven als een veilige oplossing was gevonden voor de carréboerderij van deze akkerbouwer. De provincie Limburg splitste daarop het reconstructieplan in een problematisch en een minder problematisch deel om eerst verder te gaan met dat laatste. Het vervangen van de dodelijke T-splitsing door een rotonde is onderdeel van het minder problematische deel. De provinciale hamer viel en in april 2018 verloor de akkerbouwer zijn zaak bij de Raad van State. Inmiddels was het echter alweer tijd voor verkiezingen. Alle ‘mobiliteitsopgaven en -ambities’ werden ‘in herprioritering genomen’, waaronder zelfs het minder problematische deel van de reconstructie van de N598.

Geld was er al heel lang. Juridische toestemming is er inmiddels. Prioriteit blijkt er ook nog steeds. Inmiddels werken ambtenaren het uit en worden aannemers geselecteerd om aan te besteden. Begin 2021 zal de schop in de grond gaan voor deze rotonde. Dat is, althans, het plan.

Waarom ligt die rotonde er nog niet? Een ambtelijke organisatie die alles op alles zet, kan binnen een paar maanden zo’n rotonde laten aanleggen. Maar in die maanden liggen andere projecten stil en daarom gebeurt het niet. Rationeel en planmatig bestuur zet niet alles op elkaar, juist alles *naast* elkaar. Politiek reageert vaak wel op incidenten – daar is het politiek voor. Daags na het ongeluk leek een Statenlid druk te willen zetten toen hij vroeg waarom het inpassingsplan van de N598 zelfs niet meer op de voorraadagenda stond. Maar dat had weinig zin, want voor de plek van het ongeluk was het inpassingsplan al definitief. De gemeenteraden van Gulpen- Wittem en Eijsden-Margraten namen brede moties aan

dat er nu eindelijk iets moest gebeuren. Ook dat had weinig zin, want zij gaan er niet over. En dus moeten we voor die rotonde toch 2021 afwachten.

We leven nog steeds in een mooi land. Er bestaan hier zelfs regels voor bermmonumenten: de verdroogde bosjes bloemen die herinneren aan de meer dan 600 verkeersdoden die nog jaarlijks vallen. Bermmonumenten mogen niet te dicht bij de weg staan, niet te groot zijn, alleen nabestaanden mogen ze aanvragen, die moeten dan zelf onderhouden – en dergelijke regels. Een juridische nabestaande ben ik niet. Maar een monument in de berm van de reconstructie N598 is deze column wel. Als herinnering voor alle reconstructies. Openbaar bestuur gaat ergens over.

Bron: <https://www.binnenlandsbestuur.nl/bestuur-en-organisatie/opinie/columns/een-bermmonument-bij-wijze-van-spreken.12289335.lynkx>.

© Copyright 2020 Kluwer. Alle rechten voorbehouden.